

порядку надання дозволу, підстав та умов, за якими засудженим надаватиметься право на короткострокові виїзди за територію місць позбавлення волі.

Список використаних джерел

1. Кримінально-виконавчий кодекс України //Відомості Верховної Ради України (ВВР) від 23.01.2004. — № 3, стаття 111.
2. Інструкція про порядок надання засудженим короткочасних виїздів за межі установ виконання покарань [Електронний ресурс]: наказ Міністерства юстиції України від 22.11.2011 р. № 3361/5 — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1372-11>
3. Щербакова М. В. Право осужденных на выезд за пределы исправительного учреждения / М. В. Щербакова // Вестник Челябинского государственного университета. Научный журнал. — 2007. — № 9. — С. 99-102.

Ключові слова: короткострокові виїзди, засуджених, тимчасове перебування, позбавлення волі, установи виконання покарання.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Черкасов С. В.

Мироненко Катерина Олександрівна

студентка 4 курсу Інституту кримінальної юстиції

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ПАРЕТО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСОБИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗЛОЧИНЦЯ

Для країн європейського простору, досить гостро та неодноразово піднімається теми викорінення проблем корупції у рядах всіх сфер будівництва прогресивного суспільства в індустріальному просторі. Наша країна не є виключенням. Викорінення та протидія злочинів у сфері економіки є досить актуальною та невирішеною проблемою сьогодення. Важливим аспектом кримінологічного аналізу економічної злочинності є кримінологічна характеристика особистості економічного злочинця. Кримінологічний підхід до вивчення особи економічного злочинця є комплексним, оскільки, зокрема, охоплює соціологічні, кримінально-правові, психологічні, педагогічні аспекти наукового аналізу. Тому, опираючись на аналіз злочинця, сфери здійснення кримінальних злочинів у сфері економіки ми дізнаємося загадковість поняття принципу про який зазначено у темі статті.

Метою дослідження: розглянути з різної точки зору, через призму внутрішнього бачення та світовідчуття за допомогою Принципу Паретто 20% елітних злочинців, які вчиняють 80% гучних та про-

фесійно витончених злочинів. Зрозуміти хто такі ці люди та чому, про метод їх діяльності знають одиниці.

Досліджують окремі аспекти економічної злочинності у своїх працях, зокрема, такі учені А. Ф. Волобуєв, А. М. Бойко, В. О. Глушков, О. М. Городиський, О. М. Джужа, А. І. Долгова, О. Г. Кальман, В. В. Коваленко, В. Є. Емінов, В. М. Кудрявцев, Н. Ф. Кузнєцова, О. Г. Кулик, В. В. Лисенко, О. М. Литвак, О. М. Литвинов, Н. О. Лопашенко, В. О. Мандибура, В. С. Мацишин, М. І. Мельник, С. В. Мочерний, О. І. Перепелиця, В. М. Попович, А. В. Савченко, Є. Л. Стрельцов, В. Я. Тацій, А. М. Яковлев, П. С. Яні та інші.

Світ будеється за принципом, «перемагає сильніший», з цим досить складно сперечатися, адже наше життя суцільна боротьба з страхами, вадами, спокусами. Треба вбачати той факт що, світ своєрідно будеється на відповідному балансі, який створює вірогідність розділення однієї частини соціуму на іншу створюючи гармонійний баланс між взаємодією різних сфер. В цій платформі існує багато проблем, які протиставляються одна одній втілюючи у життя принцип заснований відомим італійським економістом Вільфредо Парето в 1897 році. Дана структура виявлена більше 100 років тому. Основна ідея концепції виявляється в тому, що світ будеється на суцільному дисбалансі ресурсів, норм, порядку. Тобто, більшість дій, приблизно 80 %, втілюється у життя 20% соціуму. Це досить складно збагнути, проте це є непорушна істина. Це є гіпотеза на якій будуть прогнозуватися мої твердження у сфері економічної злочинності.

Чи відомий вам термін «блокомірцева злочинність» або «елітна каста»? Поговоримо про це докладніше, щоб збагнути як діє Принцип Вільфредо Паретто на практиці, необхідно докладніше розглянути особистість даного типу злочинців. Особи, які вчиняють економічні злочини, як особливий тип злочинця, вирізняються з-поміж інших такими характерологічними ознаками: вищий освітній та інтелектуальний рівень, краще матеріальне становище, комунікабельність, хороші організаційні здібності, стриманість у взаєминах з оточенням, емоційна стійкість [1, с. 47–49]. У зарубіжній кримінології їх, зазвичай, називають злочинцями «у білих комірцях». За даними американської корпорації з досліджень у галузі бізнесу, зокрема, у США так звані «блокомірцеві злочинці» завдають суспільству збитків у 17 разів більше, аніж крадії та грабіжники, разом узяті [2, с. 33].

Напевно, в тому, є справді істина. Адже злочини, які вчиняють ці злочинці є дуже масштабними та вражаючими. Статусно-рольовий комплекс економічних злочинців відзначається домінуванням службових, професійних статусів та ролей над гендерними. Тобто, це актуальне бачення світогляду через призму професійних якостей. Вони характеризуються так званою «роздвоєною аномічною свідомістю» (поєднання релігійних уявлень і забобонів, матеріалістичних та

ідеалістичних настанов, традиційної моралі та кримінальних “понять”), а також відсутність генералізуючої лінії, якій би підпорядковувалися всі інші компоненти особистості [3, с. 94]. Особистості економічного злочинця притаманні: гіпертрофована цільова життєва настанова на збагачення та користування владою за будь-яку ціну, незважаючи на засоби; налаштованість на значний ризик (йти “ва-банк”); гармонізація законних і незаконних шляхів ведення господарства; поєднання егоцентризму з екстравагантністю; гіпертрофовані енергійність, цинізм у ставленні до інших людей, схильність до блефу; атрибути зовнішньої респектабельності та добропорядності; підкресленість високого статусу, що має покращувати загальний імідж [4, с. 341–342]. Їх моральні деформації, зазвичай, проявляються у кар’єризмі, прислужницькому й авторитарному стилі управління, корисливому споживацькому ставленні до займаної посади, соціального статусу, в прагненні з усього одержувати максимальну матеріальну вигоду. Під маскою ділків, державних діячів, політичних функціонерів виявляються мерзенніші психологічні риси, ніж за скромною “зовнішністю” дрібного злодія чи безхатченка [5, с. 111–112]. Дуже цікавий тип злочинців, який зазвичай не перед чим не зупиняється. Ці люди завжди отримують бажане, адже це їх кредо життя. Тому, ці люди отримують значно більше ніж інші і їх дуже маленька кількість. Тобто, їх елітна кількість, приблизно 20% зі 100% можливих, відносно до суспільства і злочинців в цілому.

Взагалі, в умовах сьогодення корупція є початком всього і його кінцем. Беручи економічний простір України, вдуваючись в історію, наші витоки, процес адаптації нас як єдиного народу, сфера відкритої конфронтації совісті і честі існувала з дня признання себе «людиною розумною».

Ментальність, неподільний інтерес до благ, які запозичує світ, не можуть обійти наш зацікавлений погляд. Це інстинкти, які закарбувалися ще досить давно. Наша країна багата на талановитих, розумних, неординарних особистостей, які справді вбачають сенс у існуванні в стані невідворотної лінії, проте, хочу зазначити, що насправді лінє — сприяє прогресу. Досить неординарний дисонанс, проте він має місце для існування. Процес боротьби з корумпованим світоглядом нашого суспільства став аксіомою, яку навряд чи треба доказувати, проте в практичному застосуванні її ніхто не бачив. Слушно зазначити, в нас є дещо інше — це свобода слова, яка дозволяє нам об’єктивно сказати про проблеми не лякаючись образливих слів інших «завуальованих країн».

Економічні злочини справді загрожують нашому індустріальному розвитку, правопорядку, демократії, правам людини, руйнують державне управління, чесність та соціальну справедливість, перешкоджають конкуренції та економічному розвитку, загрожують стабільності демократичних інститутів і моральним засадам суспільства. Вони

безпосередньо пов'язані з великими обсягами активів, які можуть становити значну частку ресурсів держави та які ставлять під загрозу політичну стабільність і сталий розвиток цих держав.

Опираючись на вищезазначене, можна підтвердити думку, що злочини у сфері економіки перетворилися на транснаціональне явище, що вимагає вжиття різноманітних заходів запобігання, контролю та протидії з нею. Для багатьох держав світу, у тому числі й для України, економічні злочини стали проблемою номер один. 26 балів зі 100 можливих і 142 місце зі 175 позицій – такі показники України в 2014 році складають сучасний Індекс сприйняття економічної злочинності [6].

Україна в черговий раз опинилась на одному шаблі з Угандою та Коморськими островами як одна з найбільш економічно відсталих країн світу. За даними Міністерства юстиції України, щорічні суми матеріальних збитків від економічних правопорушень сягають кількох сотень мільйонів гривень (наприклад, у 2013 р. – 268,8) [7].

За даними четвертого всесвітнього огляду економічних злочинів, наймасштабніші економічні злочини вчиняють треті особи (замовники, ділові партнери) – майже 80 %, з яких 20 % перебували за кордоном. Проте все частіше головним учасником злочинних махінацій стають працівники кампаній, проти яких вчинено злочини (до 38 %). За даними опитування в країнах Центральної та Східної Європи, а також у Росії 40 % співробітників, які вчинили злочин, займали керівні посади у кампанії, де працювали. Зокрема, вище керівництво кампанії причетне до 50 % випадків шахрайств з фінансовими ресурсами. Це пояснюється тим, що, по-перше, керівники вищої ланки високо-освічені, а тому здатні розробити складніші схеми шахрайства з фінансовими ресурсами; по-друге, недостатністю корпоративного управління, коли виникають ситуації, за яких власники бізнесу чи акціонери мають можливість лише частково контролювати вище керівництво [8].

До основних видів економічних злочинів необхідно віднести:

- злочинну діяльність в кредитно-розрахунковій сфері;
- правопорушення у сфері використання бюджетних коштів;
- злочини в сфері оподаткування;
- службові злочини;
- злочини в сфері зовнішньоекономічної діяльності;
- інші протиправні діяння в сфері економіки [9].

Це говорить про те, що ці люди є в основних сферах будівництва країни. Вони є там, де є великі капітали, безперечно, вони є в фундаменті формування нашої країни. Проте ці люди, поодинокі, адже вони виділяються серед інших. Вони більш прагматичні, в них ширший кругозір та безумовна аналітична пам'ять. Це еліта економічної верхівки, а їх приблизно 20%. Тому ми можемо впевнено казати,

що насправді 20% злочинців вчиняють 80% злочинів у сфері економіки, і про це добре відомо навіть «роззяві».

Насправді, з розвитком методів, форм реалізації шахрайства в кіберпросторі, створення безкінечних офшор, розвитком самої стратегії створення корумпованих злочинних зв'язків, ми бачимо, що насправді відкривається картина реальної капіталістичної прірви. Більшість капіталу нашої країни узурповано у 20 % людей. Це «коло обраних», які знають як, де і за яких обставин змінити стрій будь-якої злочинності. Звертаючись до особистості такого типу злочинців, про них можна сказати, що це: сильні, аналітичні, з високим рівнем інтелекту, впевненості, з витонченими психологічними навиками, політологи та оратори. Вони, насправді, можуть змінити все до кращого, як і розв'alити систему вщент. Це люди на кшталт, революціонерів і споглядачів одночасно. Це люди, які знають, «як», «чому» і «при яких обставинах».

Ні один тип злочинців, не зможе мати у своїх руках 80% всього капіталу країни. Цей тип – однозначно. Вони існують в кожній країні, вони ніби тіні, та сталльні рицарі зі шпагою, які в будь-який момент можуть всунути в спину економічної незалежності нашої країни, яка по факту тримається на їх участі.

Список використаних джерел

1. Антонян Ю. М. Личность корыстного преступника / Антонян Ю. М., Голубев В. П., Кудряков Ю. Н. – Томск.: Изд-во Томского ун-та, 1989. – 160 с.
2. Анікіна Т. М. Стан злочинності та її профілактика в деяких країнах в сучасних умовах / Т. М. Анікіна // Матеріали 3-ї студентської конференції з кримінології: Проблеми попередження злочинності в сучасних умовах, 25 листопада 2003 р. – Харків: ХЮА, 2003. – С. 32–37.
3. Коваленко В. В. Профілактика економічної злочинності в Україні: Концептуальні засади, організаційно-правові основи, проблеми управління: [монографія] / В. В. Коваленко. – Х.: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. – 420 с.
4. Иншаков С. М. Зарубежная криминология: учеб. пособ. для вузов. – 2-е изд. / С. М. Иншаков. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, Закон и право, 2003. – 383 с.
5. Лихолоб В.Г. Правопорушення: моральна і правова оцінка: навч. посіб. / В. Г. Лихолоб. – К.: Українська академія внутрішніх справ, 1994. – 172 с.; Кайзер Г. Криминология. Введение в основы; [пер. с нем.] / Г. Кайзер. – М.: Юрид. лит., 1979. – 319 с.
6. І через рік після Майдану Україна лишається найкорумпованішою країною Європи (Transparency International Україна) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ti-ukraine.org/corruption-perceptions-index-2014>.
7. Мін'юст оприлюднив звіт по боротьбі з корупцією [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.vsk.kiev.ua/index.php?option=com_k2&view=

item&id=464:min-yust-oprylyudnyv-zvit-po-borotbi-izkoruptsiyeyu&Itemid=192&lang=ua.

8. Экономические преступления: люди, культура и механизмы контроля. Четвертый всемирный обзор экономических преступлений: Форензик – финансовые расследования Россия. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа. – http://www.pwc.ru/ru_RU/ru/forensic-services/assets/gesc_russian_supplement_rus.pdf.
9. Економічна злочинність в Україні – Кравчук С.Й. – 1.3. Основні види економічної злочинності та її відмінність від традиційної злочинності [Електронний ресурс]. – Режим доступу. – <http://westudents.com.ua/glavy/16793-13-osnovn-vidi-ekonomichno-zlochinnost-ta-vidmnst-vid-traditsynozlochinnost.html>

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Мельничук Т. В.

Мироненко Катерина Олександрівна

студентка 4-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ В СВІТЛІ ПРОФЕСІЙНИХ ТА МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИХ

Опираючись на нормативно-правові джерела та конкретні визначення наукових написів, визначене поняття «персонал органів та установ виконання покарання» та зазначені основні напрямки реалізації діяльності в контексті виправлення та ресоціалізації засуджених, що складають основні професійні та морально-етичні характеристики суб'єкта дослідження. Дуалізм понять, різноплановість джерел. Такі підходи загалом затрудняють завдання по тлумаченню понять та основних характеристик об'єкта дослідження. Такі підходи не тільки впливають на загальну оцінку ефективності діяльності зазначеного суб'єкта, але й не дозволить на теоретико-прикладному рівні удосконалити його правовий статус та ті суспільні відносини, учасником яких він є.

Дана тема була, є і буде актуальною, адже проблематикою даного питання займалися багато вчених в різні епохи розвитку кримінально-виконавчої системи. Із них можна виділити: В.М. Дрьомін, А.І. Марчук, Ю.М. Антонян, О.М. Бандурка, І.Г. Богатирьов, О.І. Богатирьова, Т.А. Денисова, О.М. Джужа, А.В. Кирилюк, М.В. Климов, І.О. Колб, І.М. Михайленко, та інші, які дають гарну